

De Vietnam a París, per a trobar-se amb Déu

Trang Nguyen, de 36 anys, és professora de piano. A París, va conèixer en un conservatori de música una noia de l'Opus Dei. Així va trobar la fe cristiana i la seva vocació.

17/06/2005

Què opinen els seus pares sobre la seva conversió a la fe catòlica?

Els meus pares són ateus. Un dels meus germans és budista. No vaig

saber com reaccionarien fins que vaig tornar a Vietnam. Abans, en una carta, els havia anunciat el meu desig de ser batejada. I... em van sorprendre, la veritat. Només arribar a casa, la meva mare em va regalar un penjoll amb una creu, i em va dir on es trobava l'Església més propera perquè pogués acudir a Missa l'endemà.

Una bella reacció?

La meva mare em va dir que el meu baptisme expressava un desig de santedat. El meu pare em va explicar que, durant els anys d'estudiant que va passar a França, va fer molt bons amics catòlics, amb els quals encara manté contacte. Fins i tot van viatjar junts a Llorda. Em va recitar amb orgull l'Ave Maria.

Quines circumstàncies es van donar per al seu descobriment de la fe?

En el conservatori, tocava sovint a duo amb una amiga flautista. Un dia, em va explicar que estava preparant un projecte social d'ajuda al Líban. I m'hi vaig involucrar en ell. Així, vaig començar a freqüentar el centre de l'Opus Dei que organitzava aquesta activitat social, i vaig fer amistat amb les noies que allí acudien. Em va cridar l'atenció enormement l'alegria, l'afecte i la fe que es 'palpava' en aquella casa. Una fe viscuda amb obres. Veia en elles persones caloroses i servicials, i no només amb les paraules. Allò em va fer reflexionar. Vaig decidir conèixer a fons el catolicisme. Per fi, vaig ser batejada en la vigília pasqual de l'any 2000.

Ha demanat pertànyer a l'Opus Dei. Quin significat té per a vostè?

En primer lloc, Déu m'ha cridat, i jo li dono una resposta. Com en el cas del meu bateig, jo no volia

comprometre'm a la lleugera. Ser admesa en l'Opus Dei suposa per a mi una ajuda espiritual. Ser coherent amb les exigències de la fe no és sempre fàcil. L'Opus Dei m'anima contínuament a buscar la santedat, la proximitat a Déu, en tots els moments de la jornada. Una cosa que, per altra banda, Joan Pau II ens ha encoratjat a fer al llarg de tot el seu pontificat.

Aquest compromís canvia la seva vida?

Sí: ara em veig ajudada per a dur a terme la meva vida cristiana.

Els qui la coneixen estan al cas que pertany a l'Opus Dei?

Els meus amics més íntims ho saben, perquè els ho he dit jo. Per als altres, sóc una cristiana més que desitja viure la seva fe de manera coherent.

Què pensa del paper de la dona en l'Església?

El paper que desenvolupa la dona en l'Església és molt important, però potser no molt “visible”. Joan Pau II no ha deixat de repetir aquesta idea. No hi ha més que llegir els seus escrits sobre el rol que la dona ocupa en la societat i en l'Església. Durant la seva última visita a Llorda, el 15 d'agost de 2004, va dir: «Aquí Maria va confiar el seu missatge a una noia, com per a subratllar la missió particular que, en la nostra època, han d'ocupar les dones, en aquesta època de materialisme i secularització: ser testimonis dels valors essencials que no poden percebre's sinó amb els ulls del cor. A vosaltres, dones, us correspon ser les sentinelles de l'Invisible».

Les dones continuen desenvolupant treballs en la llar, Per què no els homes?

Efectivament, per què no? Bé, crec que no sorprendré ningú si dic que una dona, per la seva sensibilitat, posseeix unes qualitats especials per a crear un clima calorós en la llar: un menjar ben preparat, un gerro amb flors... milers de detalls que fan la vida familiar més agradable. I d'aquestes qualitats hem de sentir-nos orgullosos! Això no treu que moltes, com és el meu cas, es dediquin a altres tasques.

En què és l'Opus Dei una família per a vostè?

Em sento sostinguda, en la vida espiritual evidentment, però també en el pla afectiu. Aquí tinc les meves millors amigues. El que més m'agrada de l'Opus Dei és el seu esperit de família.

Quina influència ha tingut el missatge de sant Josepmaria, el Fundador, en el seu treball?

Intento millorar en el meu treball i donar el millor de mi mateixa, professional i humanament, als meus alumnes. Ells, crec, s'adonen i millora el seu rendiment. A més, el meu treball cobra un nou sentit, ja no serveix només per a guanyar-me la vida.

I quina cosa li molesta?

Parafrasejant sant Pau, quan parla sobre «l'home vell» que duem dintre, diria que em molesta la «vella dona» que de vegades sóc. Alguns creuen que per ésser de l'Opus Dei ja ets sant, i els nostres errors els deceben. Però no som més que els altres, amb les mateixes misèries. Només pretenem millorar, i corregir-nos sempre amb l'ajuda de Déu.

14 de juny de 2005

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/de-
vietnam-a-paris-per-a-trobar-se-amb-
deu/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/de-vietnam-a-paris-per-a-trobar-se-amb-deu/) (10/08/2025)